

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2502/2021
14.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Комненић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Александар Маринковић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца Јавног предузећа „Електропривреда Србије“ са седиштем у Београду, кога заступа Александар Будалић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 881/21 од 10.03.2021. године, у седници одржаној 14.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 881/21 од 10.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог-противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 881/21 од 10.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3933/19 од 03.11.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца-противтуженог и обавезан тужени-противтужилац да тужиоцу-противтуженом на име накнаде штете по основу мање исплаћене отпремнине због одласка у пензију исплати 50.000,00 динара са законском затезном каматом на овај износ почев од 17.01.2017. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев туженог-противтужиоца којим је тражио да се обавезе тужилац-противтужени да му на име дуга исплати 50.000,00 динара са законском затезном каматом од 30.12.2016. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени-противтужилац да тужиоцу-противтуженом накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 881/21 од 10.03.2021. године, одбијена је као неоснована жалба туженог-противтужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени-противтужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права позивајући се на члан 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној јер је став нижестепених судова о немогућности пребијања отпремнине за износ одобреног зајма (члан 341. став 1. тачка 1. ЗОО у вези члана 60. став 4. Устава) у складу са судском праксом (пресуда Врховног касационог суда Рев2 2555/18 од 08.05.2019. године), док примена чланова 105. став 3. и 196. Закона о раду није спорна у судској пракси нити захтева ново тумачење права.

Ревизија није дозвољена ни као редовна.

По члану 403. став 3. ЗПП, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете по основу мање исплаћене отпремнине поднета је 16.12.2019. године. Противтужба ради исплате дуга поднета је 15.01.2020. године. Вредност предмета спора по тужби и по противтужби је 50.000,00 динара.

С обзиром на то да је вредност побијаног дела правноснажне пресуде испод 40.000 евра, у динарској противвредности, то је изјављена ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић